

Не оловно зърно, не люта темница,
 А тжга душевна и охтика тежка
 не скинала тамо на животъ му жица...
 Сждба ны направила силнж погрѣшка.

Одавна ль и много ли време ся мина,
 Откакъ ся не сбрала та мъртва дружина?...
 Читатель, ты знаешъ каква и колцина,
 И родъ имъ ти знаешъ и име, презиме...

О, лудо момче, ты, ты младо-зелено,
 Виднѣе ся тамо далеко гробъ прѣсенъ!
 Не гледай на него съ лице ты насмѣнно,
 Че и неговъ кърстъ былъ не мжченъ, не лесенъ!..

Москва, 1863 г.

[Райко] Жинзифовъ

(В. Дунавска Зора, г. III, 1870, бр. 4, Браила).

28. Сведения за живота на С. Филаретовъ въ бележкитѣ на К. Михайловъ

Коста Михайловъ е билъ ученикъ на С. Филаретовъ (вж. предишния отдѣлъ, с. 145—146). Въ неговитѣ „Белѣшки“ има кратка биография на Филаретова. Тя съдържа нѣкои неизвестни данни, на които, обаче, не всѣкога може да се вѣрва. По-ценни сж ония мѣста, въ които Михайловъ предава свои непосредни спомени. Затова, именно, тѣхъ привеждаме. Естествено, тия спомени засѣгатъ живота и дейността на Филаретова въ София, защото само тукъ Михайловъ е ималъ личенъ досегъ съ своя учителъ. Важни сж и сведенията за родителитѣ на Филаретова, тѣй като сж основани на посочванията и споменитѣ на съвременници, главно на В. Д. Стояновъ, сжщо роденъ отъ с. Жеравна. Привеждаме и тѣхъ.

Кратко родословие на покойний учит. Савва Филаретовъ

Баща му, по вѣроисповѣдание источно православенъ, по народность българинъ, коренъ гражданинъ въ градеца Жеравна, Сливенска околия, на име Вълчо кехая, може да се каже, че човѣкъ заможенъ въ положението си и добръ състоятеленъ домакинъ. Той съ своите овци повечето прекарувалъ на къшли (зимовище) въ околността на гр. Янболъ; въ ония страшни за кърските (полските) хора времена кържалите, арнаутите, башибозуци и разбоиници необуздано ходили отъ село въ село отъ гяурите безплатно да ядатъ мазни баници и иманѣ да се награбать. Само при тѣлко кехая не са смеяли да отивать, нето пакостъ да му сторать, защото билъ прочутъ по ония времена и мѣста, че Богъ го е надарилъ съ мжжественна крѣпость, сила и исполински растъ. Той билъ неустрашимъ, строгъ, лютъ и способенъ за самозащита, съ една речъ — твърдъ на волята си, нъ на противъ това билъ превъсходно разуменъ, великодушенъ, щедръ и правдолюбивъ, за